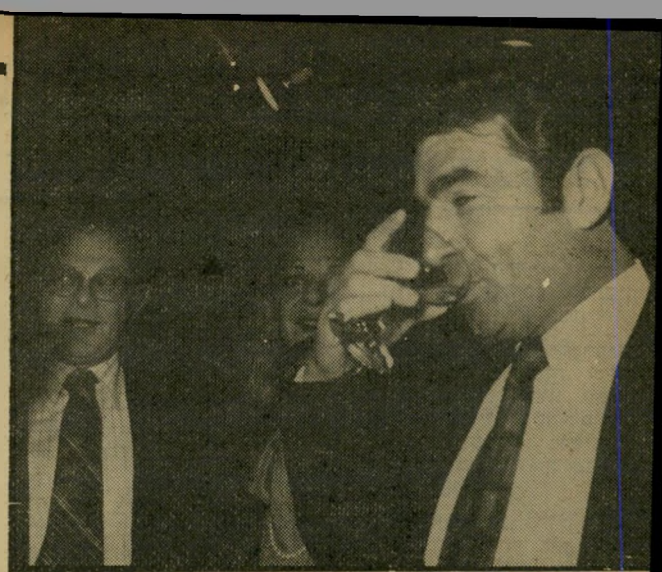

מדם ●●● כל מי שנשמע להור
ראות הקפדניות, הורשה לרדת ל-
רחבת-הריקודים ולחולל לקול ה-
להיטים הלוהטים ביותר. אך היו
גם כאלה שסירבו להשיל נעלי-
הם מעליהם. אלה מילאו את גרם
המדרגות הצר, שהוביל אל רח-
בת-הריקודים ●●● מאוחר יותר
של הערב נכנעו רבים מהסרבנים
והסכימו לרקוד. אחדים מהמוז-
נים, כמו הדוגמנית בת-שבע
פיכט, רקדו בנעליהתעמלות.
מי שלא דאג להצטייד מראש,
נאלץ לרקוד בגרביו או, כמו
המאפרת עדה לזרנגו, יחף.

משקה לח"י מיכאל (מיקי) בריזוהר נמנה עם מברכיה
של תמר אבידראטינגר. בריזוהר, שבא
יחד עם אשתו, גלילה, שיבח את הקוקטייל שהוגש לנוכחים.

של

נעלין מרגלין

האופנים אינן ואיבנה פיפקו
ירדו אומנם לרחבת-הריקודים, אך
משום שלא הורידו נעליהם עמדו
בצד והביטו ברוקדים ●●● ה-
פיומונאי קרבי אישרת לא גיר-
סה אפילו לרדת. „בשביל מה אני
צריך את הצפיפות הזו?” הוא
שאל, „אני לא אוריד את הנע-
ליים” ●●● הצטרף לדעתו ה-
מלחין-המעבד המזוקן, רוד
(קרבי) קריבושה, שנשאר
עומד בכניסה לסטודיו, ולא רק

דים שלה לרשות החוגגים. אך היא
העמידה תנאי: על האורחים לבצע
„טקס חליצה” ולחלוץ את נעלי-
הם לפני הכניסה לאולם, משום ש-
ריצפתו מצופה בלינוליאום יקר-
ערך ●●● המוזנים אומנם
באו בהמוניהם, וכנהוג בכל מסיבה
תל-אביבית, הראויה לשמה, אף
הביא נספחים ונספחות. מבלי
העיר, כידוע, מאמינים שהצלחתה
של מסיבה תלויה במיפרם הרחב
של המשתתפים ולא בדווקא במע-

המסיבה, שהוציאה תל-אביבים
ימים מביתם ושגרמה להם לתכנן
שבועות מראש את מחלצות הפאר,
שאותם ילבשו, ראויה גם לתואר
המסיבה שכימעט ולא התקיי-
מה ●●● גילי גמליאלי, הספר
של כל היפות המוכרות ושל כל
היפות הפחות מוכרות, חיפש מקום
מתאים שבו יוכל לערוך את מסי-
בת יום-הולדתו. אחת מידידותיו,
רד ציבעון, בעלת סטודיו לחול, נ-
סכימה להעמיד את אולם-הריקוד

לא רובוסיית ה„מוזה” אמנם יוצרת רושם כי הרוקדת
היא רובוט — התמירה שלבשה אוברול
לבן וקדה במרץ רב כל-כך שלא ניתן היה לברר את שמה.
בתחילת הערב הסכימו רק מעטים לחלוץ נעליהם ולרדת לרקוד.
מאוחר יותר נכנעו רבים מהסרבנים חלצו נעליים וירדו לרקוד באולם.

שלא הוריד את נעליו — הוא גם
לא פשט את מעילו ●●● בין
היפות שבאו לחגוג בשימתו של
גילי היה גם חנה אורדן, מל-
כתיופי לשעבר. אורדן איבדה
אומנם את התואר, אך לא את ה-
תכונה שבזכותה זכתה בו, ולמ-
רות גירושה נראתה יפה מת-
מיד ●●● הצלילים הרמים עלו

גודי האלוף (מיל) רחבעם
זאבי במסיבתה של
תמר אבידר. משמאל: יאיר ניצן,
מלהקת תיסלם ונטע הדוגמנית.

מעלה ונשמעו בכל הרחוב, שבו
שוכן הסטודיו וגם ברחובות הסמו-
כים לו. עשרות חוגגים המשיכו
לבוא, למרות השעה המאוחרת, ו-
המסיבה היתה בעיצומה, כאשר
התעופפו זיקוקי די-נור ●●●
על הסליל שהוקלטה המוסיקה הוק-
לט גם השיר סימן טוב ומזל-טוב
ובד בבד עם הזיקוקים נוגן השיר.
הזמרת נירה רבינוביץ, שבאה
יחד עם ידידה הקבוע סמי טוויג,
מחאה כפיים בהתלהבות „זה שיר

מהפרונט אין לי מה להתבייש,” אמרה. אורה הקפידה להבהיר
למתעניינים כי היא רוקדת ריקודים קלאסיים, „ולא ריקודי ג'אז.”
למרות זאת נשארה לעמוד בין נועלי הנעלים, בכניסה לאולם.

העכוז של המדינה כך הציגה עצמה ה-
רקדנית אורה קינן.
חרי שצולמה מאוחר ביקשה אורה שיעלמה גם מלפנים. „גם